

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἡ κ. Βιολάντη Κ. Προβελειγίου ἀπέστειλεν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον Ἀθηνῶν φράγκα 200.

Ἀνώνυμος Ἑλληὴν ἐν Σμάρνη ἐνεγράφη ἑταῖρος εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν φυλακῶν ἐπὶ ἔτησίᾳ συνδρομῇ δραχ. 100.

Ἐπὲρ τοῦ Ἑρ. υθροῦ Στ. α υροῦ δ' ἐν Νουβία τῆς Ἀφρικῆς Ἑλληὴν κ. Μικιαρέλης ἀπέστειλε φρ. 100.

Τὰ τέκνα τοῦ πρό τινος ἀποβιβάσαντος καθηγητοῦ Ἰω. Οἰκονομίδου ἐδωρήσαντο εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου τὴν βιβλιοθήκην τοῦ μακαρίτου πατρὸς των, ἀπαριθμῶμένην ἐκ 200 τόμων.

Τὰ δημοτικὰ συμβούλια Σκιάθου καὶ Αἰδηψοῦ καὶ ἡ ἐν Αἰγιαλείᾳ Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν ἐψηφίσαντο ἔτησίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας τῶν φυλακῶν δραχ. 100 τὸν δὲ δημοτικὸν συμβούλιον Κρηθίου ἔτησίαν συνδρομὴν δραχ. 20.

Ὁ ἐν Τράπανι τῆς Σικελίας προφεκτικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Μάρκος Σερράνιο ἐνεγράφη συνδρομητῆς τῆς ἑταιρίας τῶν φυλακῶν ἐπὶ ἔτησίᾳ καταβολῇ φρ. 20.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2229. Ἔστιά. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 12 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 250 (198). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862. — Ἡ 10 Ὀκτωβρίου 1862 ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ν. Δραγοῦμη. — Περὶ ταξινόμησεως τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ Ἐμ. Δ. Ροῦθο. — Ἀνευ οἰκογενεῖας. (Μυθιστορία Ε. Μαλό, βασιλευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Ἀλ. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἐλίκης Σκ. Σούτσου). — Ὁ μέγας λαγνός. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Μία συμβολὴ καθ' ἑδομάδα.

2230. Συνοπτικὴ εὐθεσία τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως αὐτῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ Κ. Σανθοπούλου. (Ἀδεία τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως). Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1880. Τύποις Βουτῶρα καὶ Σας, 12^{ον}, σελ. 7^η καὶ 176. Τιμᾶται ἑτήσιον ἀργύρων 10.

2231. Οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ ὡς πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν, ἢ οἱ Ἰσραηλιταί, οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Μουσουλμάνοι ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ. Συγγραφή ἱστορικῆ, πολιτικῆ, φιλοσοφικῆ μετὰ σημειώσεων, ἀπαγγελλθεῖσα ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Βύρωνι ὑπὸ Θ. Α. Παγίδου, διδάκτορος, δημοσιογράφου καὶ μέλους διαφόρων συλλόγων πολιτικῶν καὶ διδασκτικῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐν πόλει τῆς Παλλάδος, τυπογραφεῖον Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, ἔτος ΛΑΠ', 8^{ον} σελ. 8^η καὶ 80. Τιμᾶται διδράχμου.

2232. Précis grammatical et analytique ou Manuel méthodique de la langue française pour les écoles des deux sexes. Prose et Poésie. Par Th. Ath. Paschides, ex-directeur de l'Institut Hellénique à Bucarest, publiciste-professeur. Athènes, chez les libraires MM^{es} N. B. Nakis, Anestî Constantinides et à leurs Commissionsnaires. 1880, in 16, p. 96. Prix fixe une Drachme.

Τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συγγραφήν Ἀνεκδοτὰ νομίσματα καὶ μολυβδόβουλλα τῶν κατὰ τοῦδε μέσους αἰῶνας δυναστῶν τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Π. Λάμπρος ἀφίερωσε τῷ Γάλλῳ ἀκαδημαϊκῷ F. de Saulcy. Ὁ σοφὸς Γαλάτης ἔπεμψε πρὸς τὸν κ. Λάμπρον εὐχαριστῶν τὴν ἐξῆς κολακευτικὴν ἐπιστολήν.

«Φίλε κύριε Λάμπρε,

«Οὐδὲν πρᾶγμα θά με ἐκολάκευε τόσον καὶ θά μοι ἐπροξένει τόσον εὐχαριστῶν ὅσον ἡ ἀφιέρωσις, ἣν εὐδοκῆσατε νά μοι ἀπευθύνητε ἐν τῷ τελευταίῳ σας ὄρατιῳ βιβλίῳ. Ἄν

ἤρησα νά σας εὐχαριστήσω ἐπὶ τῇ λεπτῇ ταύτῃ πρὸς με εὐγενείᾳ σας, τοῦτο συνέβη διότι ἔλειπον ἐκ Παρισίων ἕνεκα τῶν λουτρῶν ἡμέρων δ' ὅτε ἐπανῆλθον δὲν ἀφίνω νά παρέλθῃ οὔτε μία ἡμέρα, χωρὶς νά σπεύσω νά σας ἐκφράσω τὰς ζωηράς μου εὐχαριστίας· καὶ νά σας ἀπευθύνω ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

«Χάρις εἰς ὑμᾶς ἡ νομιστικὴ τῶν σταυροφόρων, ἧς ἐγὼ ἀπλοῦς ὑπῆρξα σκαπανεὺς, ἐποίησα τὸ προδόσιον ἀνεκτιμήτους, καὶ φόβος εἶνε ὅτι νείαι ἀνακαλύψεις σπανίως εἰς τὸ μέλλον θέλουσι γίνεαι ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἐπιστήμης, ὅπερ ὑμεῖς τόσον καλῶς ἐξεμεταλλεύσατε».

— Πρὸ ἡμερῶν ἐπανῆλθον ἐξ Ἁγίου Ὀρους ὁ δρηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ γραφογνωσίας κ. Σπυρίδων Π. Λάμπρος. Καθ' ἅπασαν τὴν ἐν Ἀθῶνι τετράμηρον σχεδὸν διαμονὴν του, γράφει ἡ «Ὀρα», συνωδούθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς ζωγραφικῆς τῶν βασιλοπαίδων κ. Emile Gillieron καὶ τριῶν φοιτητῶν ἠκημένον εἰς γραφογνωστικὰς μελέτας. Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ κατετάχθησαν εἰκοσι βιβλιοθηκῶν μοναστηριακῶν τὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα συμπεσομένα εἰς 5,500. Αἱ βιβλιοθηκαὶ δ' ἦσαν αἱ πλεῖσταται ἐν τελείᾳ ἀτάξια, ἀναμείβ' ἕκαστον τὰ χειρόγραφα μετὰ τῶν ἐντύπων. Ταῦτα διηρθώθησαν καθ' ὅλην καὶ σχῆμα, ἐτάθησαν ἐπ' αὐτῶν δελτάρια με ἀριθμοῦς, καθ' οὓς ἔγινε λεπτομερῆς ἐπιστημονικὸς κατάλογος. Ἀλλὰ πλὴν τούτου ὁ κ. Λάμπρος ἀνέγραψε διάφορα ἀνεκδοτὰ χειρόγραφα, ὧν τὰ σπουδαιότατα εἶνε εἰς λόγος ἀνεκδοτός τοῦ μεγάλου πατρὸς τῆς ἐκκλησίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· ἐξ συλλογῆς ἀνεκδοτοὶ ἀρχαίων παραιμιῶν, ἡ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐκλογὴ ἐκ τῶν ζωολογικῶν συγγραμμάτων ἀρχαιότητος, πηγὴν ἔχουσα πλὴν τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Ἀλβιανῶ ἀποσφύρου ἀπολοσθεῖσας κλαστικῆς συγγραφῆς. Πλὴν τούτων ἐδρήθησαν δεκαπέντε δημοτικὰ ἄσματα μετὰ τῆς μουσικῆς τῶν ἐν χειρογράφῳ τοῦ ἱσ. αἰῶνος, ἅτινα ἀντιγράφησαν καὶ ἐφωτογραφήθησαν. Τὴν συλλογὴν τῶν ἁγορευτικῶν ἀνεκδοτῶν συμπληροῦ πολλὴ ἄλλη ὕλη ἀναφερομένη εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν τοῦ ἔθνους. Ἐδόθη δ' ἐν Ἁγίῳ Ὀρει πολλὴ προσοχὴ ὑπὸ τοῦ κ. Λάμπρου εἰς ἀνορθώσιν τῆς ὑπολήψεως τῆς βυζαντινῆς τέχνης δι' ἀντιγραφῶν καὶ φωτογραφῶν ὑπὸ τοῦ καλλιτέχνου κ. Gillieron τῶν διασφῶν τοιχογραφῶν τοῦ Πανσελλήνου, εἰκότων ἐκ παλαιῶν χειρογράφων (miniatures), σκευῶν κτλ. Πάντα ταῦτα τ' ἀντίγραφα τῶν ἔργων τῆς τέχνης ἐκδοθήσονται ἐν Ἑσπέρᾳ, καὶ θ' ἀποτελέσωσι μεγαλοπρεπῆς λείψανον μετ' ἐπεξηγηματικῶν κειμένων, οὗ καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα καὶ τὰ κοσμήματα θά εἶνε εἰλημμένα ἐξ εἰκότων παλαιῶν κωδικῶν.

— Ὡς γνωστὸν, ἡ μεγάλη αἰθούσα τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας θέλει διακοσμηθῆ δι' οἰκίας κολλοσσταίων εἰκότων παριστανουσῶν τὸν μῦθον τοῦ Προμηθεῖος, ὧν περιγραφὴν ἔδωκε μαστεύσειν ἄλλοτε ὁ κ. E. Ziller ἐν τῇ «Ἔστιᾳ» (Τόμ. Γ'. σελ. 686). Μία τῶν εἰκότων τούτων, ἡ παριστάσα τὴν τιτανομαχίαν, ἀντιρτήθη ἤδη, ὡς μανθάνομεν, πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει. Ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ θεοὶ πάντες εἰσὶν ἠθροισμένοι περὶ τὸν Δία, οὗ τινος τὸ ἄρμα ὁδηγεῖ ὁ Προμηθεὺς, ὅστις ἐκόμισεν αὐτῷ τοῦδε ὑπὸ τῶν Κυκλώπων γαλκευθέντα κεραννοῦς. Ὁ Ζεὺς σπενδονίζει ἀλλεπαλλήλως τοὺς Τιτάνες εἰς βάραθρον, ὅθεν ἀρπάζοντες αὐτοὺς οἱ Ἐκατόγχερος ῥίπτουσιν εἰς τὸν Τάρταρον. Περὶτρομον δὲ τὸ νεόπλαστον γένος τῶν ἀνθρώπων κεραιδοκεῖ ἐν τινι σπηλαίῳ τῆς ἑβόρας τῆς ποδερᾶς πάλης.

— Ὁ γνωστὸς φιλέλληνας Ἄγγλος Sir Charles Trevelyan, ἐπιθυμῶν νά κοσμήσῃ τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας του διὰ δύο γλαυκῶν μαρμαρίνων ὁμίον πρὸς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀετωματός τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίας διαρχοῦσας, ἠρώτησε διὰ τοῦ γραμματέως τῆς ἐν Λονδίῳ ἑλληνικῆς προεδρίας κ. I. Γενναδίου τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς Ἀκαδημίας κ. E. Ziller περὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν. Τοῦ κ. Ziller ἀπαντήσαντος ὅτι τὸ ἀντίτιμον τῶν γλαυκῶν εἶνε λίραι 35, ὁ Sir Trevelyan παρήγγειλεν ἀμέσως τὰς γλαυκάς, προσθέσας ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολῇ του τὰ ἐπόμενα: «Εὐχαριστῶς θά πληρώσω τὸ ποσὸν τῶν 35 λιρῶν διὰ τὸ πρόνομιόν τῆς τοποθετήσεως δύο ἀληθῶς πεπαιδευμένων γλαυκῶν ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰ-